

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

ter; de er jo hele Befolkningens Repræsentanter. Nu faar vi altsaa denne Udvidelse. Jeg tror, der i Forvejen er 17 Medlemmer, og da jeg allerede ved Fremsettelsen i Folketinget foreslog, at en Haandværkerrepræsentant skulde ind i Raadet, hvilken Gren af Erhvervslivet ikke har været repræsenteret der før, og jeg tillige er blevet enig med Folketingsudvalget om, at der yderligere skal 2 Husmødre med, betyder denne Udvidelse, at Antallet vistnok bliver 20.

Det ærede Medlem Hr. Stensballe henviser til Folketingsudvalgets Betænkning, og jeg kan erklære mig indforstaaet dermed. Det ærede Medlem omtalte det i Betænkningen nævnte Rigsdagsudvalgs Sammensætning. Jeg kan derom sige, at jeg netop har været medvirkende til, at det skulde være et Rigsdagsudvalg, hvilket jo dog aabner alle Muligheder. Derfor skal jeg ikke sige, hvad Enden vil blive. Det bliver maaske Handelsministeren, der udnævner Udvalget, eller det kan nedsættes efter Reglerne i Grundlovens § 45; men det faar vi nu se. Vi har det jo saadan her paa Rigsdagen, at vi samarbejder med vore nærmeste ogsaa i den modsatte Ende af Vandrehallen.

Det ærede Medlem Hr. Foss omtalte Spørgsmaalet om Rationaliseringen og nævnte, at denne i mange Tilfælde kunde gennemføres uden videre. Det ønsker vi sikkert alle maa ske, at Virksomhederne drives saa rationelt og saa besparende som muligt i enhver Henseende.

Det ærede Medlem rettede den Forespørgsel til mig, om det var Meningen, at der skulde tages Hensyn til de Virksomheder, som rationaliserer, og det ærede Medlem henviste i saa Henseende til Folketingsudvalgets Betænkning. Jeg kan paa denne Forespørgsel for mit Vedkommende svare rent ud ja. Vi har jo desværre ikke, som det ærede Medlem sagde — men det var vist en Fortalelse af det ærede Medlem —, et Eksportoverskud. I den sidste Tid har vi haft Importoverskud, og vi har desværre ikke andet at købe for, end hvad vi eksporterer.

Det ærede Medlem hævdede, at Priskontrolraadet mange Gange har søgt unødige Oplysninger. Ja, det er jo ikke saa let at bedømme; men det turde naturligvis ikke være ganske udelukket. Det ærede Medlem nævnte et konkret Tilfælde, hvor f. Eks. et Aktieselskab var blevet spurgt om en Aktionærfortegnelse, og det var oven i Købet et Selskab, hvis Papirer noteredes paa Børsen. Jeg har ingen Ønsker om, at Priskontrolraadets Embedsmænd skal gaa

længere ud, end Lovens Forudsætninger betinger, tværtimod.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa en anden Ting, der staar i Folketingsudvalgets Betænkning, idet det ærede Medlem mente, at hans Parti i det høje Folketing havde gjort en god Indsats til Fordel for Detailhandlerne. Jeg er ikke slet saa sikker paa, at dette er rigtigt, idet jeg henviser til, at der i Folketingsudvalgets Betænkning var Enighed mellem Det konservative Folkeparti, de Radikale og Venstre om Ændringsforslag Nr. 5, hvorefter § 8, 6te Stykke, affattes saaledes:

„Saafremt det i paakommende Tilfælde under Hensyn til Stigning i Leveomkostningerne eller andre Forhold findes paakrævet, kan Priskontrolraadet tillade Ansættelse af højere Priser end hjemlet ved Bestemmelserne i 2det og 3die Stykke. Saadan Tilladelse skal gives, hvor en Virksomheds Priser ligger væsentlig lavere end de for tilsvarende Varer sædvanlige Priser og Virksomheden ellers ikke kan indtjene et alle Forhold, herunder ogsaa det ændrede Prisniveau, taget i Betragtning rimeligt Nettooverskud.“

Jeg mener, at dette er en Elskværdighed over for Detailhandelens Folk, som selvfølgelig ikke altid er saa godt kørende, og som paa Grund af de mange forskellige Artikler og mange forskellige Varegrupper, de fører, har Vanskelighed ved at faa en Behandling, som de, set ud fra deres Synspunkt, finder rimelig.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Axel Christensen i hans Udtalelser om Prislovens Administration. Andre ærede Medlemmer har været inde paa det samme Spørgsmaal. Det er heldigvis rigtigt, at det, der mest optager Forretningslivets Folk, netop er Administrationen af Loven, og det er ogsaa klart, at en saadan Lovgivning mange Gange giver stor Ulejlighed for Erhvervslivets Folk. Det ærede Medlem nævnte, at det ikke altid burde gaa efter 1939-Prisgrundlaget. Det er jeg for saa vidt enig i. Men det gør det heller ikke. Det gaar efter højst forskellige Ting inden for de forskellige Fag og Brancher, inden for de forskellige Importvirksomheder. Men jo længere Tid der gaar, desto mere urigtigt kan det blive at have et Sammenligningsgrundlag, der ligger en længere Aarrække tilbage i Tiden.

Hvad der i øvrigt er sagt af Enkeltheder om Administrationen af de forskellige ærede Ordførere, vil jeg gerne bringe videre, og jeg takker atter for den almindelige Tilslutning, som Lovforslaget har faaet.